

Μιχάλης Ρίζος

Αυτά που συντελέστηκαν τις τελευταίες μέρες στην ελληνική κοινωνία αποτελούν ένα ωμό πραξικόπημα σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων, μια πρωτοφανή παραχάραξη της λαϊκής θέλησης. Πρωταγωνιστές σε αυτή την τραγωδία είναι όλο το μαύρο μέτωπο:

-Το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και η ΕΕ στο σύνολό της με την πρωτοκαθεδρία της γερμανικής ελίτ και της κ. Μέρκελ.

-Οι ΗΠΑ και ο πρόεδρος Ομπάμα που παρά τα δημοσιογραφικά σενάρια, το μόνο που συμβούλευσε την Ελληνική κυβέρνηση είναι η «παραμονή στην ευρωζώνη με κάθε μέσο» γιατί αλλιώς θα διαταραχθούν οι γεωπολιτικές ισορροπίες και η Νατοϊκή συμμαχία.

-Η οικονομική δικτατορία «εσωτερικού» με συνασπισμένη την αστικά τάξη και όλες τις ενώσεις της (ΣΕΒ, ΜΜΕ, ενώσεις ξενοδόχων, εφοπλιστών κλπ), καθώς και το πρόθυμο (και παχυλά αμειβόμενο) πολιτικό προσωπικό της (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ).

Όλοι αυτοί ούρλιαζαν στα κανάλια «φέρτε συμφωνία με κάθε τρόπο» και απειλούσαν ακόμα και «με αίμα», γιατί αλλιώς θα έρθει η δραχμή και οι νεομπολσεβίκοι. «Φέρτε συμφωνία με κάθε τρόπο», σημαίνει δεν μας νοιάζει η σφαγή του λαού και η ταπείνωση της χώρας, όποια και να 'ναι, αρκεί να μη θιχτούν τα κέρδη, η ανταγωνιστικότητα και η εξουσία μας, που τα εγγυάται η ΕΕ και όλο το «δυτικό πλαίσιο». Αποδεικνύεται περίτρανα το συμπέρασμα του Μαρξ ότι «το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα». Πατρίδα του είναι το παγκόσμιο βασίλειο της εκμετάλλευσης, τράπεζά του η ΕΚΤ (που επιτρέπει να διοχετεύει τα κέρδη και το ρευστό του στο εξωτερικό όταν χρειάζεται) και νόμισμά του το σκληρό ευρώ (ή/και το δολάριο).

-Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, και προσωπικά ο Τσίπρας, που δεν σεβάστηκε ούτε μια ώρα την ετυμηγορία του λαού, μετέφρασε το ΟΧΙ σε «μνημόνιο» και τώρα πρωταγωνιστεί στην εφαρμογή του «με ένα νόμο». Με την πράξη αυτή αυτοαναγορεύτηκε ως «αριστερή παρένθεση». Τι θλίψη και τι οργή συναισθημάτων προκαλεί στους αγωνιστές η εικόνα της Ντόρα Μπακογιάννη και των αφεντικών, να πανηγυρίζουν ανακράζοντας «Τσίπρα προχώρα, εσένα θέλουμε για πρωθυπουργό».

Τα όσα ακολουθούν, ακόμα και την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, είναι ακόμα πιο

τραγικά. Δηλώσεις Φλαμπουράρη, Καμμένου και σία: «ορισμένοι επιμένουν να οδηγήσουν τη χώρα μας εκτός της Ευρωζώνης. Παρότι στη σύνοδο κορυφής αποτράπηκε το πραξικόπημα!!!! που εκδηλώθηκε εναντίον της ελληνικής κυβέρνησης, οι ακραίες αντιευρωπαϊκές δυνάμεις που το επιχειρήσαν δεν το βάζουν κάτω. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουμε, θα πρέπει να συναισθανθούμε τους κινδύνους που διατρέχει η χώρα μας. Να κατανοήσουμε την επιδίωξη αντιδραστικών δυνάμεων να μας ταπεινώσουν, να μας διχάσουν ως λαό, να μας διαλύσουν ως χώρα. Να μην συμβάλλουμε συνειδητά ή ασυνείδητα στην επιτυχία τέτοιων σχεδίων»!!!

Προσέξτε τι λένε: Το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα δεν έγινε από την κυβέρνηση, τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, την ΕΕ, τον Σόϊμπλε προς το λαό, που παρά την ψήφο του, του φοράνε το πιο σκληρό μνημόνιο όλων των εποχών. Αλλά το αντίθετο. Ο λαός που αναζητά άλλο δρόμο και οι πολιτικές δυνάμεις που παλεύουν κατά της ΕΕ, των δανειστών τοκογλύφων και του κεφαλαίου εμφανίζονται ως συνεργοί του «πραξικοπήματος» κατά της κυβέρνησης και αποτελούν «αντιδραστικές δυνάμεις»!!! Το θύμα γίνεται θύτης.

Η λαθροχειρία που επιχειρούν είναι τριπλή:

α) να ταυτίσουν την αντιΕΕ πάλη με τη Χρυσή Αυγή και την αντίδραση (θεωρία του Σαμαρά και της ΕΕ περί δύο άκρων),

β) να εκβιάσουν και να αποτρέψουν κάθε διαφωνία στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και στους εργαζόμενους, λέγοντας λίγο-πολύ ότι αποτελεί πραξικοπηματική ενέργεια,

γ) να αναπαράγουν το μύθο του GREXIT που δυστυχώς επηρεάζει και κάποιες δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς (ακόμα και το ΚΚΕ). Ότι δηλ. ο Σόϊμπλε και οι νεοσυντηρητικοί της Ευρώπης θέλουν να διώξουν την «απείθαρχη» Ελλάδα από την ευρωζώνη και την ΕΕ και ότι οι προοδευτικοί (και η «αριστερή μας κυβέρνηση») έδωσαν μάχη να την κρατήσουν με όποιο τίμημα, όποια συμφωνία, και όποιο μνημόνιο. Κι αυτό αποτελεί επιτυχία! Τι απόλυτη ταύτιση με τις θέσεις της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού...

Δεν πρόκειται όμως μόνο για μια άθλια λαθροχειρία που στόχο έχει να εκβιάσει στυγνά το λαό. Πρόκειται για κάτι πολύ χειρότερο: Τώρα που ο κόσμος καταλαβαίνει το αίσχος της ΕΕ και στρέφεται με πίκρα αλλά και οργή εναντίον της, προσπαθούν να ταυτίσουν τις Λαϊκές, εργατικές, αριστερές αντιΕΕ φωνές με την αντίδραση, ακόμα και με τον ...Σόϊμπλε, να τις βγάλουν σε μια ιδιόμορφη πολιτική απονομιμοποίηση. Για να μπορούν να ψηφίζουν τα μνημόνια με την ησυχία τους.

Και μάλλον είναι λογικό: αυτό το φρικαλέο μνημόνιο και την ευρωεπιτροπεία δεν μπορεί να τα επιβάλλει η «δημοκρατία» τους, όποιο κυβερνητικό σχήμα κι αν επιχειρήσουν. Γι αυτό ο Σόιμπλε και ο Ντάισεμπλουμ δεν ζητάν απλώς ψήφιση αλλά και εχέγγυα υλοποίησης των μέτρων. Ποια θα είναι αυτά;

Κατέρρευσε τραγικά η στρατηγική της φιλολαϊκής πολιτικής εντός της ΕΕ, της δυνατότητας να ηττηθούν εντός της οι νεοσυντηρητικοί και η «Ευρώπη μας» να έρθει στα χέρια των προοδευτικών δυνάμεων. Ο κυνισμός του Γιουνκέρ τα λέει όλα. Όταν ρωτήθηκε εχτές αν τα μέτρα που αποφασίστηκαν στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, σε πείσμα της θέλησης των Ελλήνων αποτελούν πραξικόπημα απάντησε: «μην υπερβάλλετε, πρόκειται απλώς για έναν έντιμο και τυπικό ευρωπαϊκό συμβιβασμό». Στο εξής όποιος μιλάει για «πάση θυσία στο ευρώ» μετατρέπεται σε εχθρό του λαού.

Ο Τσίπρας συνεχίζει να δικαιολογεί την άθλια επιλογή του ως «μάχη με το χρόνο», ως απάντηση στον εκβιασμό «της Δευτέρας». Και ζητάει ξανά την ανοχή του λαού και της κομματικής του βάσης. Από το 2011-2012 πάνω στην όξυνση του κινήματος των πλατειών, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε από το κίνημα και το λαό «χρόνο». Να παγώσουν τις αντιδράσεις τους ως τις επόμενες εκλογές και την επερχόμενη αριστερή κυβέρνηση. Το Γενάρη του 2015 ο Τσίπρας ως πρωθυπουργός ζήτησε και πάλι «χρόνο». Πάγωσε το πρόγραμμα Θεσσαλονίκης και το «σκίσιμο των μνημονίων» για να «διαπραγματευτεί» φιλολαϊκή λύση με την ΕΕ. Στις 20 Φλεβάρη με την περίφημη συμφωνία γέφυρα - στην ουσία πλήρη αποδοχή του ληστρικού χρέους και των προηγούμενων μνημονίων - ο Βαρουφάκης με διαταγή Τσίπρα ζήτησε ξανά «χρόνο» 6 μηνών. Και συνεχίστηκε η «σκληρή διαπραγμάτευση» με αντάλλαγμα το πάγωμα των προγραμματικών νομοσχεδίων πλην ελάχιστων εξαιρέσεων. Μάζεψαν όλα τα λεφτά του κράτους και τα έδωσαν στο ΔΝΤ και τους τοκογλύφους (8 δις. ευρώ μέσα σε πέντε μήνες), αφήνοντας την χώρα χωρίς «όπλα» σε οποιαδήποτε αντιπαράθεση. Και όταν ο χρόνος συμπυκνώθηκε τόσο πολύ, η υπόκωφη αντίδραση του κόσμου επέβαλλε το δημοψήφισμα και το απρόσμενα μαζικό ΟΧΙ, ο Τσίπρας το ακύρωσε μονοκονδυλιά και έχει το θράσος να ζητά ξανά «χρόνο». Τριών ετών αυτή τη φορά, με νέο χρέος 80 δις (που κατά τα άλλα δεν είναι βιώσιμο), νέα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα και αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις. Χρόνο για να «έρθει το επενδυτικό πακέτο και η ανάπτυξη».

Τέρμα το παραμύθι! Ο χρόνος που ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι χρόνος για να εξοντώσει το λαό και το κίνημα, να ξεφτιλίσει-συρρικνώσει την αριστερά (όπως στην Κύπρο), να σταθεροποιήσει το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα και την ανασύνταξη του μαύρου μετώπου. Τέτοιο χρόνο πλέον δεν του δίνει η φτωχολογιά και καμιά τίμια δύναμη της αριστεράς.

Οι διαφωνούντες βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (και ειδικά η αριστερή πλατφόρμα) ζητάνε κι αυτοί «χρόνο». Διαφωνούν όπως λένε με το μνημόνιο αλλά «στηρίζουν προς το παρόν την κυβέρνηση». Ωστε να προετοιμαστούν συντεταγμένα για το «σχέδιο Β» και να «προετοιμαστεί κι ο λαός». Πότε; Άγνωστο. Πάλι ο λαός δεν είναι έτοιμος;

Το ΚΚΕ ζητά κι αυτό «χρόνο» από το λαό και το κίνημα. Η έξοδος λένε από το ευρώ και την ΕΕ είναι καταστροφική αν δεν γίνει με λαϊκή εξουσία (προφανώς εννοούν επανάσταση - φοβούνται και τη λέξη να πουν). Πάμε για επανάσταση λοιπόν; Όχι απαντάνε. Δεν είναι της ώρας. Άρα και η έξοδος από ευρώ και ΕΕ με λαϊκή εξουσία «Δεν είναι της ώρας». Επομένως η εργατική τάξη πρέπει να αποδεχτεί τα φρικαλέα μνημόνια διαρκείας ή να αυτοκτονήσει.

Και η εκκλησία ζητά «χρόνο». Δεν μπορούμε και δεν προλαβαίνουμε στο βιολογικό χρόνο. Θα δικαιωθούμε μεταθανάτια. Στο σοσιαλιστικό (ελπίζω χωρίς ευρώ) παράδεισο.

Δεν έχουμε καθόλου άλλο χρόνο για χάσιμο. Δεν έχουμε καθόλου χρόνο για δημοσιολογία. Δεν έχουμε την πολυτέλεια των συμπερασμάτων και «δράσης από Οκτώβρη». Δεν έχουμε την πολυτέλεια για «μάχες μέσα στο κόμμα» ή «διαμόρφωσης συσχετισμών μέσα στο μέτωπο», για προσωπικές στρατηγικές ή συσπείρωση της πλατφόρμας μου. Αυτό το λαϊκό ΟΧΙ δεν μπορεί κανείς να το εκφράσει από μόνος του. Ούτε αυτός ο Αρμαγεδώνας μέτρων αντιμετωπίζεται κατά μόνας.

Η ανάγκη για πολιτική διέξοδο για προγραμματική διακήρυξη του άλλου δρόμου εισβάλλει στην κοινωνία με μαζικά χαρακτηριστικά. Τώρα πρέπει να το κάνουμε πολιτικό πλαίσιο στόχων και προοπτικής στο μαχόμενο κίνημα. Να γίνει η σημαία του οργανωμένου λαού και όχι ακριβοφύλαχτο μυστικό του γενικού αριστερού επιτελείου. Να αναδείξουμε τις συλλογικές παραγωγικές δυνατότητες της εργασίας και τη διεθνή αλληλεγγύη των λαών που μπορεί να σπάει οποιοδήποτε εμπάργκο και ασφυξία «ρευστότητας».

Να συνδεθεί με την επαναστατική, απελευθερωτική προοπτική και όχι να περιοριστεί σε ένα καλύτερο κυβερνητικό πρόγραμμα.

Τώρα είναι η ώρα:

Α) Για έναν άμεσο πολιτικό συντονισμό όλων των αντιΕΕ, αντιμπεριαλιστικών και αντικαπιταλιστικών δυνάμεων πάνω στο τρίπτυχο.

-Κάτω το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, το μαύρο μέτωπο και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που συντάσσεται μαζί του. Η λαϊκή ετυμηγορία δεν παραχαράσσεται.

-ΟΧΙ στο νέο μνημονιακό σφαγείο. Ξήλωμα όλων των παλιών μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων. Να πάρουμε από τους πλούσιους για ναζήσουν οι φτωχοί.

-Ρήξη και πόλεμος μέχρι τέλους με τους ευρωτυρράνους, την ΕΕ, το ΔΝΤ και τους δανειστές. Για διαγραφή του χρέους, έξοδο από ευρώ και ΕΕ, εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, μέτρα για τη στήριξη του λαϊκού εισοδήματος, της ε.τ. και των μικρομεσαίων. Χτύπημα των κερδών του κεφαλαίου και των άθλιων καναλιών της διαπλοκής.

Β) Για μια πλατιά, ταξική και ριζοσπαστική οργάνωση και συσπείρωση των δυνάμεων του ΟΧΙ, του βασανισμένου - πλην περήφανου - λαού και της νεολαίας μας. Με επιτροπές-συνελεύσεις για το «ΟΧΙ μέχρι τέλους» σε κάθε γειτονιά, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε στέκι νεολαίας. Που θα αντιμάχονται τη νέα βάρβαρη επιδρομή στα δικαιώματα και τη ζωή τους, θα σπάνε τη δικτατορία του ευρωμονόδρομου, θα οργανώνουν τη λαϊκή αλληλεγγύη, θα «συζητάνε, θα τραγουδάνε και θα παλεύουν» για τον άλλο δρόμο, το δρόμο του κόσμου της δουλειάς και της δημιουργίας.

Γ) Για την ανάπτυξη ενός μαζικού εργατικού και λαϊκού κινήματος με στόχο να μην υπογραφεί η συμφωνία, να υπάρξει ρήξη με την ΕΕ και το ΔΝΤ, να καταδικαστεί το κυβερνητικό πραξικόπημα, και η κυβερνητική πολιτική της «εθνικής συναίνεσης» συνολικά .

Δ) Για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος με συντονισμούς σωματείων, συνελεύσεων, επιτροπών για να υπερβούμε επιτέλους την τρομοκρατία των αφεντικών, την ασυδοσία του «επιχειρηματικού κόσμου» στη ζωή και τον ελεύθερο χρόνο μας, να στείλουμε στα σκουπίδια της ιστορίας του νενέκου της ΓΣΕΕ, της ΟΤΟΕ και άλλων.

Ε) Για να δημιουργήσουμε μια άλλη αριστερά. Αντικαπιταλιστική, ριζοσπαστική, ενωτική, αληθινή. Που δεν θα ξανακοροϊδέψει το λαό. Δεν θα τον πουλήσει. Δεν θα του μιλάει μόνο για δυσκολίες και παγίδες, αλλά θα του ανοίγει δρόμους, θα τεκμηριώνει επιστημονικά τη δυνατότητα της άλλης κοινωνίας και πορείας στο ζωντανό παρόν, θα παλεύει και θα κατακτά μαζί με την ε.τ. Που θα βγάζει βαθιά συμπεράσματα από τη χρεοκοπία της γραμμής ΣΥΡΙΖΑ και την ηττοπάθεια του ΚΚΕ και θα αναζητά μια ανατρεπτική πολιτική γραμμή, με τα μάτια στο μέλλον χωρίς επιστροφές στον παλιό καλό ΣΥΡΙΖΑ, στο παλιό καλό ΚΚΕ, στους μοναχικούς δρόμους χωρίς προοπτική.

Ο Σόιμπλε, το γερμανικό κεφάλαιο και η ΕΕ τα θέλουν όλα ΤΩΡΑ! Ας τους απαντήσουμε λοιπόν: Το ραντεβού με το χρόνο κάποιιο μοιραίοι και άβουλοι το χάνουν και ταπεινώνονται για πάντα, κάποιιο τολμηροί το κερδίζουν, «χορευώντας πάνω στο φτερό του καρχαρία».